

Tisíc stran formátu A1

Petra Janů

1. Tenkrát bydlel v podnájmu, a byl celkem bez zájmu,
čemu říkáme žít v pohodlí.
Na kytaru lacinou, hrál mi hajdy, hajdy hou,
pokoj bez záclon a bez židlí.
Měl jedny starší džíny a smál se bez příčiny jak posedlý.
 2. Líbil se mi tak jak žil, že po slávě netoužil,
uměl krásně hrát a vyprávjet.
Pramen vlasů do čela a já víc už nechtěla,
v jeho pokoji byl celý svět.
Pár židlí stůl a knížky, na římsu okna z výšky jen vrabčák s
lét.
- R: V pokoji, dlaň krát dva kroky, jeden den nám trval roky
hajdy hou, hajdy hou, hajdy hou.
A se spoustou vykřičníků, psala jsem si do deníku
/:hajdy hou, hajdy hou, hajdy hou.:/
3. Když jsem deník dopsala, tak tím pádem přestala
naše láska za všech největší.
Měl mít ještě tisíc stran, někde leží zahrabán
a mne vážně už nic netěší.
Nač ale plýtvat slovy, začnu psát deník nový co nejdelší.
- R: V pokoji... hou.